

ת"פ 6338/07/13 - מדינת ישראל נגד סמיר עפיפי

בית משפט השלום בעכו

01 יולי 2014

ת"פ 6338-07-13 מדינת ישראל נ' עפיפי

ת"פ 6364-07-13

בפני כב' השופט וויליאם חאמד
המאשימה: מדינת ישראל
נגד
הנאשם: סמיר עפיפי

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד אתי כרייף

הנאשם - נוכח

הסנגור - עו"ד זיו גלעד

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של סיוע לגניבת רכב, לפי סעיף 413 ב' וסעיף 31 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

לפי המתואר בעובדות כתב האישום, במהלך חודש יוני 2013, סאלח חליל ואחמד חליל קשרו קשר לגנוב את הרכב נשוא כתב האישום, שהיה בחזקתו של מר אבי אלבז, ולמכור אותו בשטחי הרשות הפלשתינאית ולהתחלק בתמורה, ובד בבד סיכם סאלח עם הנאשם כי האחרון יסייע לו בכך שסיע את סאלח, לאחר שזה יגנוב את הרכב ויעבירו לשטחי הרשות, חזרה לישראל, תמורת סך של 2,000 ₪. ביום 29/6/13 הסיע הנאשם במונית את סאלח מגדידה מכר לעכו, שם ירד סאלח מרכב המונית, נטל את מפתחות הרכב מתיבת הדואר של אדהם שאפעי, עובד החברה בה עובד מר אלבז, וגנב את הרכב. הנאשם נסע לטול כרם ובמהלך הנסיעה סיכמו הנאשם וסאלח, טלפונית, כי לאחר שסאלח ימכור את הרכב שם יסיעו הנאשם חזרה לישראל, ובשעה 23:30 לערך אסף הנאשם את סאלח מטול כרם, לאחר שזה מכר את הרכב תמורת סך של 9,000 ₪, ובדרכם עצרו במקום מסוים, סאלח ירד מהרכב ושילם לאחר סכום כסף תמורת חלקו במעשה הגניבה, והנאשם קיבל מסאלח סך של 2,000 ₪, ובהגיעם למחסום בדרך הם נערצו על ידי שוטרים וחייילים.

גב' סירא עפיפי, בתו של הנאשם, העידה כי הנאשם הוא המפרנס היחידי של המשפחה, מממן את הוצאות הלימודים

עמוד 1

שלה ושל שתי אחיותיה האחרות ומטפל בדודתה, וביקשה להקל עמו. גב' סמא עפפי, בתו של הנאשם, ציינה דברים דומים לדברי של גב' סירא והוסיפה כי אמה לא עובדת ואביה הוא שמפרנס את כל המשפחה. אחותו של הנאשם, גב' גמאל מסעד, רשמה את דבריה בכתב, לפיהם, הנאשם הוא היחיד שעוזר ודואג לה.

ב"כ המאשימה, בטיעוניה לעונש, ציין את חומרת העבירה של גניבת רכב, שהפכה למכת מדינה, וכי המדובר בעבירה הגורמת נזק כלכלי ופוגעת באיכות חייו של הציבור, ומכאן הצורך בענישה מוחשית על מנת להרתיע מפני ביצועה. עוד טען ב"כ המאשימה לתחכום בביצוע העבירה וכי זו בוצעה על ידי מספר שותפים, וטען למתחם ענישה של מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים עד לתקופה של 30 חודשים. ב"כ המאשימה טען עוד כי תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם לא היה חיובי, שכן, הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו, והוסיף כי נסיבותיו האישיות של הנאשם ועברו הנקי לא מצדיקים להקל בעונשו נוכח חומרת העבירה, אם כי בשל סיכויי השיקום כפי שצוין בתסקיר הרי שהיא עותרת המאשימה להשית על הנאשם מאסר בפועל שלא יפחת מ- 12 חודשים, מאסר על תנאי מרתיע, פיצוי למתלונן ופסילה של רישיון הנהיגה לתקופה שלא תפחת מ- 24 חודשים.

הסנגורית, בטיעוניה לעונש בכתב ובעל פה, ציינה כי הנאשם לא תכנן את ביצוע העבירה וכי חלקו הסתכם בהסעתו של סאלח למדינת ישראל, לאחר גניבת הרכב והבאתו לטול כרם, והוסיפה כי הנאשם הודה בפתח משפטו, הביע חרטה כנה על מעשיו, נעדר עבר פלילי וכי הוא עובד נהג מונית, כאשר עצם ההרשעה פוגעת בו קשות, והוסיפה כי הוא סובל מבעיות רפואיות שונות ולחובות חובות כספיים ומצבו הכלכלי קשה, וכי הוא המפרנס היחידי של משפחתו ותומך באחותו הסובלת מנכות קשה ונזקקת לסיועו מדי יום, שעה שהוא מונה לאפטרופוס היחידי שלה, בעקבות אירוע מוחי בו לקתה. הסנגורית תמכה את טיעוניה בפסקי דין ללמד על רמת הענישה הנוהגת בסוג זה של עבירות, כאשר בתי המשפט הטילו על הנאשמים שם עונשים של מאסר על תנאי, של"צ ופיצוי, והוסיפה כי הנאשם היה נתון במעצר במסגרת תיק זה מיום 30/6/13 עד ליום 3/7/13 ומאז הוא נתון בתנאים מגבילים של מעצר בית, עם היתר לצאת ממעצר הבית לצורכי עבודה. עוד ציינה את ממצאי שירות המבחן והתרשמותו מהנאשם, ועתרה לאמץ את המלצת שירות המבחן.

שירות המבחן מציין כי הנאשם בן 48 שנים, נשוי ואב לחמישה ילדים, עובד כנהג מונית, וכי מאז מות אביו ואחייו ולאחר שאחיו לקה במחלה נפשית, הוא מטפל באחיו ובאחותיו ומטפל באחותו הצעירה אשר לקתה לפני 8 שנים באירוע מוחי וסובלת משיתוק והוא מונה לאפטרופוס שלה. שירות המבחן מתרשם כי הנאשם חש בושה וכעס פנימי בשל מעשה העבירה שביצע, ומעצרו בתיק זה היה חוויה קשה עבורו. שירות המבחן התרשם כי חוויה זו הציבה לנאשם גבולות לעתיד. שירות המבחן התרשם עוד כי הנאשם מתפקד ככלל באופן בוגר ואחראי, נעדר דפוסי התנהגות עברייניים, וכי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע, ובשל כל אלה, ממליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם קנס משמעותי, מאסר על תנאי וכן להעמידו בצו מבחן למשך 18 חודשים, במהלכם ישולב בהליך שיקומי בפיקוח השירות.

העבירה שביצע הנאשם פוגעת בזכות הקניין של קורבן העבירה, מביאה עליו עוגמת נפש כבדה, שעה שהוא מגלה כי גזלו את רכושו, ומערערת את ביטחונו האישי. חומרה רבה טמונה במעשהו של הנאשם נוכח העובדה כי גניבת הרכב בוצעה על ידי מספר שותפים, שהפגינו תחכום רב בביצועה, לאחר תכנון מראש. שכן, אלה, יחד עם הנאשם, תכננו את מועד ומקום ביצוע הגניבה של הרכב, את הסעת המבצע העיקרי, סאלח, למקום גניבת הרכב, את הבאת הרכב לשטחי הרשות הפלשתינאית לשם מכירתו שם, ואת הסעתו של המבצע העיקרי, סאלח, לשטחי המדינה, על ידי הנאשם, באמצעות רכב מונית שברשותו. נסיבות אלה מלמדות על תעוזה חריפה ומסוכנת של הנאשם ושותפיו לדבר העבירה, ועל הסיכון הנשקף מהם לשלום הציבור ולרכושו. עוד לקחתי בחשבון כי הרכב שנגנב, בסיועו של הנאשם, כמתואר, לא הוחזר לבעלים אלא שהוא נמכר לאחרים תמורת סכום של 9,000 ₪, שהנאשם קיבל חלק ממנו תמורת חלקו בביצוע. בשל החומרה הרבה בביצוע העבירה ונסיבות ביצועה יש להשית ענישה הולמת, אשר תרתיע את הנאשם ואחרים מלשוב לביצוע עבירות כאמור, ותביע את סלידתו של בית המשפט ממעשי עבירה אלה ואת הזקקתו אותם.

בהתאם, מצאתי כי מתחם הענישה הראוי בעניינו של הנאשם, לאור הממצאים הנ"ל, הינו מאסר בפועל של 6 חודשים עד 12 חודשים, מאסר על תנאי וקנס או פיצוי כספי.

יחד עם זאת, שוכנעתי כי בעניינו של הנאשם מתקיימות נסיבות חריגות ומיוחדות, אשר מצדיקות לחרוג ממתחם הענישה הנ"ל, והרי גם המאשימה, אשר טענה למתחם ענישה של מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים עד 30 חודשים, נכונה להעמיד את עונשו של הנאשם על 12 חודשים, בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם. כאמור, הנאשם הודה בביצוע העבירה בפתח משפטו, ובכך חסך את מעמד עדותם של עדי תביעה והגנה. הנאשם, שהינו בן 48 שנים, נעדר עבר פלילי לחלוטין, כך שהעבירה כאן היא בבחינת כישלון היחיד והסתבכותו הראשונה בפלילים, ולכן, מבוססת היא הערכת שירות המבחן, לפיה, הנאשם מנהל ככלל אורח חיים נורמטיבי ויציב, וכי הוא נעדר דפוסי התנהגות עברייניים. ועוד, שוכנעתי כי ההליך המשפטי בתיק זה, כשלעצמו, הווה עבור הנאשם גורם מרתיע, לאחר ששירות המבחן התרשם כי מעצרו של הנאשם, שהינו מעצרו הראשון, היווה עבורו חוויה קשה ומציבת גבולות לעתיד. נוסף, הנאשם עובד נהג מונית, ולפי עדויות קרובות משפחתו, הוא המפרנס היחיד של משפחתו, המונה 6 נפשות, וכן תומך הוא, באופן קבוע, באחותו, גב' ג'מאל מסעד, הסובלת מהגבלה קשה בניידות לאחר שחווה אירוע מוחי, והרי הנאשם מונה כאפוטרופוס שלה והוא דואג לכל צרכיה היומיומיים. ועוד, שירות המבחן ממליץ לשלב את הנאשם בהליך שיקומי. שיקומו של נאשם הינו אינטרס ציבורי שאינו נופל בחשיבותו מהאינטרסים הציבוריים האחרים הרלבנטיים לענישה. בהצלחתו של הליך שיקומי ייצאו הן הנאשם והן החברה נשכרים, ובהתקיים סיכוי ממשי לכך, יש לאפשר זאת, קל וחומר שעה שמדובר בנאשם שנעדר עבר פלילי ושבעניינו מתקיימות נסיבות אישיות מיוחדות ביותר, כמתואר. שוכנעתי כי הטלת מאסר מותנה מרתיע, פיצוי כספי וחתימה על התחייבות כספית, מחד, והעמדת הנאשם בצו מבחן, מאידך, תהווה ענישה המשלבת את כלל מטרות הענישה, ההרתעת והשיקומית. והרי, גם עצם העמדת הנאשם בצו מבחן תהווה גורם מרתיע עבורו, שכן, ידע הנאשם כי חוסר שיתוף פעולה עם שירות המבחן בתקופת המבחן תביא להחזרתו בשנית בשערי בית המשפט, ובית המשפט יהא מוסמך להשית עליו עונשים אחרים לאחר הפקעת צו המבחן.

בנסיבות הנ"ל, מצאתי כי הטלת מאסר בפועל, גם על דרך עבודות השירות, תהווה ענישה לא צודקת, בעוד שנכון וצודק הוא לאמץ את המלצת שירות המבחן.

סוף דבר, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע ויורשע עליה.**
- ב. הנאשם ישלם לבעלים של הרכב נשוא כתב האישום, חברת "שף טעמים", פיצוי כספי בסכום של 6,000 ₪. הנאשם יפקיד את הפיצוי במזכירות בית המשפט תוך 4 חודשים מהיום.**
- ג. חתימה על התחייבות כספית בסכום של 10,000 ₪ למשך 3 שנים מהיום לא לעבור עבירת רכוש מסוג פשע. לא יחתום הנאשם על התחייבות, ייאסר ל - 10 ימים.**
- ד. אני מעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך 18 חודשים. בית המשפט מסביר לנאשם את התוצאות לפי הדין של הפרת הצו.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום ג' תמוז תשע"ד, 01/07/2014 במעמד הנוכחים.

וויליאם חאמד, שופט